

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)

Broj predmeta: K-Po2 22/10

Glavni pretres 24.03.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnice oštećenih

Ispitivanje svedokinje/oštećene Marice Hodak

Ispitivanje svedokinje/oštećene vrši se putem video-konferencijske veze sa Županijskim sudom u Vukovaru.

Na dan napada na Lovas, 10.10.1991. godine, nalazila se u podrumu svoje kuće sa decom. Grupa srpskih vojnika isterala ih je iz podruma, a optuženi Željko Krnjajić, koji je bio među njima, pod pretnjom oružjem naterao ju je da otključa kuću. Rekli su joj da znaju da u kući krije ustašu. Pretresli su kuću i nisu nikoga našli. Nešto kasnije kod njih u kuću je došao optuženi Petronije Stevanović koji je, pred njom i decom, ispitivao i tukao njenog supruga Matu Hodaka. Srpski vojnici su više puta pretresali njenu kuću i tada su iz kuće odneli sve vrednije stvari. Nakon naređenja da se svi muškarci jave u Zadruhu 17.10.1991. godine, njen muž je otišao tamo, a pošto se nije vratio ni sutradan, otišla je do stanice milicije, gde je optuženog Milana Devčića pitala gde joj je suprug. On ju je opsovao, rekao da je njen suprug otišao da čisti minsko polje koje je postavio i rugao joj se da traži supruga nakon što samo jednu noć nije proveo sa njom. Predveče je u seoskoj ambulanti videla ranjene meštane Hrvate, nakon čega se veoma uplašila za sudbinu svog supruga. Sutradan joj je ujak Adam Palijan rekao da su njenog supruga srpski vojnici ubili na minskom polju.

Sa drugim ženama Hrvaticama obavljala je prinudni rad, tokom kojeg su se nalazile u pratnji naoružanih srpskih vojnika. Niko od članova porodica ubijenih meštana nije smeo da ode do seoskog groblja gde su u masovnoj grobnici bila sahranjena tela ubijenih. Ubijen je i njen brat Ivan Vidić, a ona je videla kada su ga srpski vojnici sprovodili ulicom i boli ga nožem. Iz Lovasa je otišla 18.12.1991. godine jer joj je Đuro Prodanović rekao da mora da ode iz sela, ali da pre toga mora da potpiše izjavu da kuću ostavlja srpskim vlastima. Takvu izjavu je i potpisala iz straha za svoj i život svoje dece.

Pitanja zamenika tužioca

Pre nego što je ubijen, njen suprug je obavljao prinudni rad – bagerom je čistio zgarište kuće Anke i Antuna Jovanovića. Poznavala je optuženog Ljubana Devetaka koji je tada bio komandant srpskim vojnicima. Optuženi Milan Devčić bio je komandir milicije. Optuženog Željka Krnjajića videla je u selu u danima nakon napada. Pre odvođenja na minsko polje, srpski vojnici su meštane Hrvate zatvorili u dvorište Zadruge gde su ih tukli i zlostavljali.

Pitanja predsednice veća

Jamu na seoskom groblju u kojoj su sahranjeni meštani Hrvati ubijeni u Lovasu, rovokopačem je iskopao njen suprug. Meštani Hrvati su nakon napada morali da oko ruke nose bele trake i da svoje kuće obeleže belim tkaninama.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice Slavice Jovanović, svedokinja/oštećena je rekla da niko od članova porodica ubijenih meštana Hrvata nije smeo da ode do seoskog groblja i obiđe mesto gde su u masovnoj grobnici bila sahranjena tela ubijenih. Milenko Rudić, od koga je u zgradi mesne

kancelarije tražila dozvolu da ode do groblja, nije joj to dozvolio. Pre nego što je ubijen, njen brat je takođe bio zatvoren i maltretiran.

Ispitivanje svedokinje/oštećene Ane Poljak

Na dan napada na Lovas ubijen je njen suprug Josip Poljak, a njen sin Drako Poljak ranjen je na minskom polju. Iz sela je otišla 23.12.1991. godine.

Pitanja zamenika tužioca

Na dan napada nalazila se u podrumu svoje kuće, a onda je otišla u kuću svog devera Jakoba Poljaka. Srpski vojnici koji su ulazili u selo, zatekli su njenog supruga na ulici, odveli ga do njihove kuće i tamo ga ubili. Vojnici su sve muškarce odveli do Zemljoradničke zadruge, gde su neke zatvorili, a nekima dozvolili da se vrata kućama. Njen sin je po početku napada pobjegao iz sela, gde se vratio nakon što je saznao da su srpski vojnici ubili njenog supruga. Čim se vratio, vojnici su ga uhapsili i zatvorili u prostorije Zemljoradničke zadruge. Kasnije je saznala da je odveden na minsko polje, gde je ranjen, kao i da je u Šidu pobjegao iz bolnice i nekako stigao u Zagreb. Sa njim se sreća tek u januaru 1992. godine. Sa drugim ženama hrvatske nacionalnosti učesvovala je u prinudnim radovima. Vojnici su više puta pretresali njenu kuću, i tada su opljačkali sve vrednije stvari. Na dan napada, srpski vojnici su im rekli da svi Hrvati u selu moraju da oko ruke nose bele trake i da svoje kuće obeleže belim tkaninama. Optuženog Ljubana Devetaka videla je u Zemljoradničkoj zdruzi, kada je bio obučen u vojnu uniformu.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Slavice Jovanović, svedokinja/oštećena je izjavila da su meštanima Hrvatima za kretanje kroz selo bile potrebne propusnice koje su dobijali u vojnoj komandi. Prinudne radove, koje su izvršavali meštani Hrvati, organizovao je optuženi Ljuban Devetak. Za smrt supruga saznala je od devera Jakoba Poljaka koji joj je rekao da je ubijen i da se njegovo telo nalazi u traktorskoj prikolici. Na dan napada i kasnije, srpski vojnici spalili su mnoge hrvatske kuće.